

lubește inteligent!

nancy van pelt

IUBEȘTE , INTELIGENT!

Ghidul adolescentului îndrăgostit

VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE
BUCUREȘTI - 2012

© 2012 – Editura Viață și Sănătate, București, România

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții.

Corectură: Livia Ciobanu-Mihai

Traducere: Gianina Floricel

Redactare: Corina Pelin, Christian Sălcianu

Tehnoredactare: Irina Toncu

Copertă: Christian Sălcianu

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate

prin rețeaua sa națională de librării

www.viataसानatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viataसानatate.ro

www.viataसानatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAN PELT, NANCY

Iubește inteligent! : ghidul adolescentului îndrăgostit / Nancy van Pelt;
trad.: Gianina Floricel, Loredana Sîrbu. - București : Casa de Editură Viață și
Sănătate, 2012

ISBN 978-973-101-576-7

I. Floricel, Gianina (trad.)

II. Sîrbu, Loredana (trad.)

613.88:3-053.6

Cuprins

Recunoștință	9
Prefață pentru tineri	10
Prefață pentru alți cititori importanți	13
PRIMUL CUVÂNT	15
Capitolul 1 – RAMPA DE LANSARE	17
Capitolul 2 – ÎMPRIETENEȘTE-TE CU TINE ÎNSUȘI!	25
Cele trei mari decizii ale vieții.	27
Ți se întâmplă vreodată să te urăști?	30
Ce înseamnă să-ți placă de tine?	30
Ce se întâmplă atunci când nu te placi?	31
Consecințele unei imagini de sine negative	33
Unde mă pot ascunde?	36
Învață să te placi pe tine însuși.	38
Capitolul 3 – CEL MAI POPULAR JOC DIN LUME – jocul prieteniei între un el și o ea	47
Etaple prieteniei între un băiat și o fată	48
De ce să fii prieten cu o persoană de sex opus?	51
Motive neîntemeiate pentru prietenia cu o persoană de sex opus	53
Ce le place băieților la fete?	54
Ce le place fetelor la băieți?	56
La ce vârstă ar trebui să începem să ne întâlnim cu cineva de sex opus?	57
Conversația cu persoanele de sex opus	60

Cum să-i propui cuiva o întâlnire (pentru băieți)	61
Cum să accepți o întâlnire.	64
Unde să mergem? Ce să facem?	68
Să te săruți sau nu?	72
Cum să obții o întâlnire	74
Caracteristicile unui bun partener	76
Interdicțiile	78
Siguranța socială pentru cei tineri – stabilizarea relației	79
Un cuvânt pentru cei singuri	83
Capitolul 4 – ESTE GREU SĂ RUPI O RELAȚIE	87
Recunoașterea semnalelor care anunță pericolul	88
Despărțirea care rănește.	91
Despărțirea care nu zdrobește inima	93
Cum să-ți manifesti suferința după despărțire	96
Cum să supraviețuiești unei despărțiri	98
Capitolul 5 – DILEMA NR. 1 A TINERILOR –	
Cum să știi dacă iubești cu adevărat	103
Testul „Ce știi despre dragoste?” pentru tinerii îndrăgostiți	104
„Ajutor! Cred că m-am îndrăgostit!”	105
Cum se dezvoltă dragostea.	106
Dragostea în contrast cu pasiunea nebună.	110
Ești îndrăgostit cu adevărat sau ești lovit de o pasiune oarbă? – Cum să facem deosebirea.	112
Pe scurt, despre dragoste și pasiune	120
Adevărul despre „îndrăgostire”	122
Răspunsurile la testul „Ce știi despre dragoste?”	125
Capitolul 6 – SITUAȚII SENSIBILE	127
Cum procedează băieții	131

De ce îi cred fetele	136
Băieții și mângâiatul – împlânzirea fiarei din el	139
Fetele și mângâiatul – împlânzirea tigului din ea	142
Cine ar trebui să propună oprirea și de ce?	145
Cum să apeși pe frână.	149
Recomandări cu privire la exprimarea afecțiunii – Ce poate fi „înăuntru” poate fi și „afară”	152
Capitolul 7 – ÎNTÂLNIRI INTIME PERICULOASE	157
Argumentele împotriva sexului premarital	158
Cum să ne ferim de a merge prea departe	169
Cum să fiți „intimi” fără să faceți sex	175
Ce se poate spune cu privire la concubinaj?	178
Ce să faceți dacă ați mers deja prea departe?	182
Capitolul 8 – EȘTI PREGĂTIT PENTRU CĂSĂTORIE?	187
Cum pot să știi dacă partenerul meu este pregătit pentru căsătorie?	191
Caracteristici comportamentale sociale superficiale	194
Caracteristici comportamentale sociale grave ale unei persoane neadaptate	195
Factorul cel mai important de luat în seamă, atunci când vă alegeți partenerul de viață	197
Cea mai potrivită vârstă pentru căsătorie	199
FINAL DE CARTE – ÎNCEPUT DE DRUM	203
Echilibru și identitate	204
Vrei să iubești în România?	205

Recunoștință

Deși cartea aceasta izvorăște din propriile cunoștințe referitoare la relațiile interpersonale și dintr-o vastă cercetare în acest domeniu, le sunt în mod deosebit îndatorată următoarelor persoane:

– Judy S. Coulston, o prietenă inegalabilă, care m-a ajutat enorm prin capacitatea ei de gândire și profunzime spirituală.

– Diane DeVries, excelentă gospodină, profesoară și prietenă, care a evaluat manuscrisul și mi-a dat sugestii prețioase, venite din perspectiva unui educator.

– Jo Ann Hobbs, cea mai apropiată prietenă a mea, care mi-a citit manuscrisul și mi-a împărtășit impresii venite din perspectiva unui părinte.

– Paul R. Madsen, medic, profesor clinic asociat la Universitatea California, din San Francisco, Departamentul Obstetrică și Ginecologie, care mi-a furnizat informațiile tehnice.

– Tuturor colegilor și studenților care au avut destul curaj ca să riște o participare anonimă la sondajul pe care l-am efectuat, astfel încât să pot folosi informații veritabile, la prima mână.

Prefață pentru tineri

Cu ocazia unei vizite într-un campus, am stat de vorbă despre relațiile de prietenie și dragoste cu foarte mulți adolescenți aflați în încurcătură: o tânără care dorea să fie ajutată să aleagă între doi tineri de care era îndrăgostită în același timp; un tânăr de culoare, care era preocupat de relația serioasă pe care o avea cu o fată albă; o altă tânără, de 17 ani, care manifesta o gelozie teribilă atunci când prietenul ei stătea de vorbă cu colegile ei; doi tineri care aveau o relație stabilă, de doi ani, și care se întrebau dacă ar trebui să mai cunoască și pe altcineva, înainte de a se căsători; o tânără de 17 ani, aflată la două săptămâni după un avort clinic, care își dădea seama că poate fi o candidată la avorturi repetate în viitor. O mulțime de alți adolescenți au avut de pus întrebări cu privire la prietenia cu cineva de sex opus, la ruperea unei astfel de relații și la cum să poată recunoaște dragostea adevărată.

Întrebări, întrebări, întrebări... Mii de întrebări. Fiecare răspuns trebuie individualizat pentru fiecare relație în parte. Prietenia cu o persoană de sex opus este, acum, mai complicată decât oricând mai înainte. Fiecare cuplu trebuie să ia decizii complicate, care depind de o mulțime de factori. La cine să apeleze tinerii pentru a primi răspunsuri? De curând, în timp ce cumpăram câteva titluri de la o cunoscută librărie americană, am auzit, fără să vreau, cum o doamnă îl întreba pe vânzător dacă are ceva cărți despre prietenie și dragoste pentru tineret. Voia să-i facă un dar fiului unei prietene. Vânzătorul a negat din cap și și-a cerut scuze pentru că doamna nu prea avea de unde să aleagă.

Înainte de a începe să scriu această carte, am decis că este mai bine ca, în primul rând, să descopăr care sunt întrebările care vă frământă și care aspecte ale prieteniei cu o persoană de sex opus vă dau

cea mai mare bătaie de cap. Prin urmare, am realizat un sondaj anonim, pe un eșantion de câteva sute de adolescenți. Nu am vrut să răspund la întrebări care nu vă interesează. Astfel, această carte se adresează, într-un mod foarte deschis și practic, tocmai acestor probleme.

Ca specialist în aspecte maritale, mă confrunt în fiecare zi cu probleme de căsătorie. La tot pasul întâlnesc cupluri care suferă de dureri de cap, frustrare sau dezamăgire. Visul lor de a avea o căsnicie fericită nu s-a materializat. Cu fiecare an, rata divorțurilor crește tot mai mult. În ciuda acestei realități, există foarte puțini oameni care încearcă, în mod serios, să-i ajute pe tineri să selecteze cu înțelepciune toate deciziile care trebuie luate în timpul curteniei. Societatea își concentrează toate eforturile ca să ajute căsniciile aflate deja pe marginea prăpastiei. Uităm, se pare, că, în timp ce salvăm un cuplu de la dezastru, un altul se îndreaptă cu cea mai mare viteză spre el.

Vreau să protestez împotriva modului neînțelept în care este abordată căsnicia în zilele noastre. În această carte, vă propun un plan prin care vreau să vă ajut să evitați greșelile pe care le-au făcut mii de cupluri înaintea voastră. Folosindu-mi propriile cunoștințe în legătură cu secretele succesului în căsnicie, precum și experiența altor specialiști în domeniu, voi trata toate acele aspecte pe care le consider vitale pentru viitorul prieteniei și al curteniei voastre.

Dorința mea este aceea de a prezenta informațiile într-un mod deschis și direct, astfel încât să puteți face întotdeauna o alegere înțeleaptă. Și, pe măsură ce câmpul opțiunilor voastre se îngustează tot mai mult, până când rămâne o singură persoană la care vă gândiți în mod serios, vreau să fiți în stare să recunoașteți la timp orice semn de pericol, astfel încât să puteți evita dezastrul. Astăzi suntem destul de inteligenți ca să trimitem oameni pe Lună și să realizăm navete spațiale, să lansăm în spațiu și să aducem înapoi, pe Pământ, sateliți și rachete care să ne avertizeze cu privire la orice primejdie care ne-ar putea amenința. Cu siguranță, atunci, că nu este mai presus de capacitățile noastre să realizăm un plan al unei relații de dragoste, prin care să reducem semnificativ nivelul de risc al unui cuplu care se îndreaptă către căsătorie.

Planul meu are două etape. Volumul *Iubește inteligent!* oferă informații legate de diferitele aspecte legate de prietenia între persoane

de sex opus: dragoste, sex, alegerea partenerului și angajamentul credincioșiei în cadrul relației. Vi se oferă, astfel, o ocazie unică de a găsi aceste informații într-o singură carte. Cu toate acestea, s-ar putea să fiți tentați să le citiți superficial. Prin urmare, este nevoie și de cea de-a doua etapă – aceea de a vă ajuta să vă evaluați pe voi înșivă, partenerul și relația în care sunteți implicați. Acest al doilea aspect vă va ajuta să înlăturați toate acele imagini romantice deformate, pe care s-ar putea să le aveți cu privire la relația voastră actuală. Trebuie să fiți în stare să apreciați singuri dacă aveți sau nu acel grad de maturitate emoțională, necesar pentru a face față miilor de crize, minore sau majore, cu care v-ați putea confrunta în viitor.

În această carte au fost adunate toate principiile călăuzitoare, posibile, în ceea ce privește prietenia și pregătirea pentru căsătorie. Vă îndemn să oferiți exemplare ale acestui ghid cât mai multor tineri cu putință. Dar, chiar și atunci, va depinde de fiecare persoană în parte dacă va citi cu atenție și rugăciune cartea și dacă va evalua ceea ce așteaptă de la fiecare relație în care se implică.

Multe dintre eșecurile maritale sunt, în realitate, eșecuri ale relației de prietenie și dragoste anterioare. Nu vreau ca aceasta să vi se întâmple și vouă. Dorința mea este ca voi, cu ajutorul acestei cărți, să fiți în stare să înfrunțați realitatea înainte de a vă căsători.

Prefață pentru alți cititori importanți

Prefața permite autorului să explice cum a luat ființă cartea și în ce scop a scris-o. Prefața adresată tinerilor a împlinit, în parte, această destinație. Cu toate acestea, simt că vor fi și părinți, educatori sau alți adulți care vor dori să citească o carte de felul acesta. Ei vor încerca să „verifice” materialul, înainte de a-l recomanda sau de a le permite tinerilor lor să-l citească. De aceea, consider că acestor cititori trebuie să mă adresez separat.

Modul incompetent în care noi, adulții, le-am îngăduit tinerilor noștri să plutească în derivă către căsătorie, în anii prieteniei și ai curteniei, mă copleșește. Obişnuim să ne tragem deoparte atunci când tinerii noștri se apropie din ce în ce mai mult de angajamentul vieții lor. Avem tendința de a privi etapa aceasta prin niște ochelari cu lentile roz. Urmărim cu ochii înlăcrimați cum copiii noștri înaintează către altar, ca să-și ia un solemn angajament unul față de celălalt, înaintea lui Dumnezeu. Îi însoțim cu urările noastre de bine și cu darurile care implică, adesea, mari sume de bani. Cu toate acestea, nu facem niciun efort serios pentru a-i ajuta să cunoască mai în profunzime ce înseamnă, de fapt, angajamentul pe care îl fac și care le va schimba viața. Cheltuim mulți dolari și investim luni de zile în planuri și în organizarea unei ceremonii de nuntă, care durează doar câteva ore, dar lăsăm reușita căsătoriei la voia întâmplării.

Cartea aceasta este o încercare de a pune capăt unui mod atât de nechibzuit de a le îngădui tinerilor să intre în legământul căsătoriei. În ea, voi aborda realist și deschis câteva subiecte de-a dreptul amenințătoare.

Nu am intenționat să vă țin o predică sau să fiu moralizatoare. Cartea nu face altceva decât să prezinte informații și fapte pro și contra pe această temă.

Îl rog pe fiecare cititor adult, care este profund îngrijorat de moralitatea tinerilor, să o citească, lăsând deoparte prejudecățile și acceptând că este posibil să se realizeze un mai mare bine prin informarea tinerilor asupra faptelor decât prin a-i ține în ignoranță. Poate că avem valorile noastre, bine stabilite și ferm argumentate, în ceea ce privește aspectele morale, dar adulții tineri se află și ei, chiar acum, în căutarea propriilor valori. Una dintre responsabilitățile părinților este aceea de a le oferi și insufla adevărate valori morale și în ceea ce privește prietenia și curtenia. Dar argumentele logice, predicile și tonul moralizator nu sunt prea convingătoare în fața tinerilor și s-ar putea chiar să-i îndepărteze. Cea mai bună cale de a-i învăța, atunci când trec prin această perioadă critică, este aceea de a le „modela” un comportament adecvat și de a le oferi adolescenților ocazii de creștere.

Tinerii sunt în căutare de răspunsuri – răspunsuri la numeroasele subiecte abordate în această carte. Pe măsură ce citiți pagină după pagină, s-ar putea să-mi contestați motivele, să-mi dezaprobați logica și să nu fiți de acord cu modul meu direct de abordare. Uneori, s-ar putea să doriți chiar să ascundeți anumite fragmente de privirile copiilor voștri adolescenți. Dar a le refuza posibilitatea unei vitale prezentări pro și contra a acestor subiecte nu înseamnă deloc a le ocroti puritatea. Dimpotrivă, puteți fi siguri că ei vor merge la surse mai puțin demne de încredere pentru a primi informațiile care îi interesează. Refuzul vostru s-ar putea să-i oblige să caute sfat din partea acelorora ale căror valori morale nu sunt solide și nici întemeiate pe principiile biblice. S-ar putea să-i determine să ia unele decizii fără să fie bine pregătiți pentru aceasta. S-ar putea să ajungă pe pragul hotărârilor importante, fără ca voi să-i ajutați să se gândească la consecințele alegerii lor.

Primul cuvânt

*Intrați în maturitate căutând căi de a construi
relații reușite cu persoane de sex opus.
Nu uitați, jumătate din aventură începe aici.
Pe locuri, fiți gata, start!*

Rampa de lansare

Dacă porniți de la ideea: „Dragostea noastră va doborî tot ceea ce ne va sta în cale”, vă jucați cu o filosofie periculoasă.

Roger & Sharon – actori la ei acasă

Cei doi tineri aflați în biroul consilierului nu-și sărbătoriseră încă prima aniversare a nunții și deja se certau foarte des. Doar cu opt luni în urmă, Sharon, de 19 ani, fusese o splendidă mireasă. Acum, ea încerca din greu să-și stăpânească lacrimile, dar ele nu voiau deloc să o asculte. „Căsnicia este atât de diferită de ceea ce am crezut eu că va fi”, suspina ea.

Roger, soțul ei, era la fel de tulburat și plin de resentimente în timp ce își exprima nemulțumirea. „Sharon a început să se schimbe imediat după nuntă”, începu el, vizibil stânjenit. „Înainte de căsătorie eram de acord în totul și puteam discuta despre orice. Toate acestea s-au încheiat însă de îndată ce ne-am întors din luna de miere. Am încercat să aduc în discuție problemele noastre, dar ea se împotrivește tuturor sugestiilor mele. Plânge foarte mult și refuză să vorbească despre schimbările pe care ar trebui să le facem. Relația noastră nu este nici pe departe ceea ce am sperat să fie. Ce să facem?”

Ce a spulberat visul acestui cuplu tânăr? Fiecare își imaginase, înainte de nuntă, cum va arăta viața lor de căsătorie. Roger se văzuse în rolul de vedetă, cel al soțului puternic. El își lăsase fantezia să colinde printre mulțimea de scene de dragoste pe care avea să le interpreteze. Visase la plăcerea și la satisfacția pe care i le va aduce căsătoria. Vizualizase de multe ori în minte toate aceste scene, astfel că, din clipa când spusese „da” în fața altarului, el începuse să joace rolul pe care-l repetase atâta vreme.

Scenariul lui Roger

Scenariul pe care și-l imaginase Roger includea și o soție, iar el o alesese pe Sharon să joace rolul acesteia. Problema era însă că Sharon nu citise niciodată scenariul lui Roger. De aceea, ea nu învățase niciodată rolul pe care i-l repartizase el. Sharon se pregătise să joace un alt rol, cu totul diferit de cel care îi fusese pregătit. Era cât se poate de firesc ca scenariul ei să arate cu totul diferit de al lui, din moment ce fusese scris de o altă persoană. Scenariul lui Sharon cuprindea toate amintirile și întâmplările pe care le trăise din copilăria ei și până în prezent.

Tatăl lui Roger era de modă veche și obișnuia să facă pe șeful acasă. Mama lui acceptase de bunăvoie locul din umbră și se lăsase cu totul dominată de o lume a bărbaților. Roger și fratele lui învățaseră repede că, atunci când mama lor îi disciplina, puteau să alerge la tatăl lor, pentru ca acesta să le ia apărarea. De obicei, tatăl trecea de partea lor împotriva mamei, iar, dacă ea îndrăznea să comenteze în vreun fel situația, el îi spunea: „Nu mai avem ce discuta pe această temă” și îi arunca o privire care o aducea la tăcere pentru mai multe ore.

Cam așa arăta scenariul lui Roger, scenariu pe care-l repetase vreme de douăzeci de ani. Observase cu atenție modul în care acționează un soț și exact tipul acesta de personaj se pregătise să-l întruchipeze

Scenariul pe care și-l imaginase Roger includea și o soție, iar el o alesese pe Sharon să joace rolul acesteia. Problema era însă că Sharon nu citise niciodată scenariul lui Roger.

după căsătoria sa. Acum urcase pe scenă, dar lucrurile nu mergeau deloc bine.

Fuseseră și alți factori care influențaseră concepția lui Roger. El culesese idei de la televiziune, din cărți, din viața unchilor sau a profesorilor lui, de la biserică, precum și din alte surse. În toată viața sa de până atunci, el colectase și înmagazinase, în mod inconștient, tot felul de informații despre cum trebuie să se poarte un soț. În plus, el își construise o imagine și despre cum va trebui să se poarte soția lui. Dar Sharon întruchipa idealul pe care și-l construise el doar prin felul cum arăta. Era înaltă și zveltă. Pasiunea ascunsese, sub o lumină falsă, toate deosebirile atât de demne de luat în seamă.

Scenariul lui Sharon

Sharon dorise întotdeauna să joace rolul de soție, dar nu acel gen de soție întruchipat de mama lui Roger! Sharon nu crescuse într-un astfel de cămin. Mama ei fusese departe de a fi partenera aceea timidă și neștiutoare, gata să primească ordine de la un dictator. În loc de aceasta, ea fusese o gospodină eficientă, având în același timp și o slujbă cu jumătate de normă în lumea afacerilor. Tatăl lui Sharon lăsase administrarea casei și creșterea copiilor pe seama mamei, în timp ce el se dedicase cu totul propriei slujbe și câștigării mijloacelor financiare, bucurându-se în același timp de practicarea sportului sau participând la diferite proiecte de serviciu. Sharon fusese o elevă foarte silitoare în a urma modelul mamei sale. Acum, ea avea propriul său cămin și știa exact cum trebuie să se poarte o soție bună și ce se așteaptă de la ea. Înainte de căsătorie, ea nu se îndoiește câtuși de puțin de abilitatea ei de a-și juca rolul de regină a căminului. Avea să-și dovedească această iscusință imediat ce i s-ar fi oferit o ocazie.

Dar acum, când venise ocazia, lucrurile se dovedeau a fi cu mult mai dificile decât își imaginase. Refuzul lui Roger de a interpreta rolul pe care toată lumea știe că trebuie să-l joace un soț complicase situația.

Sharon dorise întotdeauna să joace rolul de soție, dar nu acel gen de soție întruchipat de mama lui Roger!

„Tot ce fac pare să-l irite”, spuse Sharon, ștergându-și din nou lacrimile. „Încearcă să faci mereu pe șeful. Nu mai seamănă deloc cu cel de dinainte de a ne căsători.”

Bineînțeles că Roger nu mai era ca înainte de căsătorie, pentru simplul fapt că, pe atunci, nu începuse încă să joace rolul soțului. El interpreta încă partea din scenariu rezervată logodnicului îndrăgostit. Însă în ziua când pășise alături de Sharon pe culoarul care avea să-i ducă în fața altarului, rolul acesta încetase pentru el. Acum se străduia să întruchipeze personajul pentru care se pregătise atât de mult, dar pe care nu avusese ocazia să-l joace decât în propria imaginație.

Suntem incompatibili!

După opt luni, Roger și Sharon au venit să caute consiliere la un specialist în domeniu, pentru a rezolva ceea ce ei numeau „incompatibilitate”. *Incompatibilitate!* Oricare două persoane care formează un cuplu pot fi incompatibile, atâta timp cât nu știi ce fac. Și lucrul acesta se întâmplă mult prea adesea cu tinerii din zilele noastre. Ei nu sunt pregătiți pentru prietenie, curtenie sau căsătorie. Slaba lor pregătire se dovedește întotdeauna insuficientă. Astfel, ei fac tot ceea ce pot – împiedicându-se la tot pasul – sperând, visând și rugându-se ca totul să se schimbe, cândva, în bine.

Dar aceasta nu este suficient. Nu a fost suficient nici pentru Roger și Sharon, fiindcă nu erau incompatibili, ci ignoranți! Pășiseră către căsătorie ducând cu ei imagini romantice despre ce însemna să trăiască împreună, ca soț și soție. În tot acest timp, ei nu făcuseră nicio încercare serioasă de a descoperi ce responsabilități le reveneau fiecăruia în parte, pentru a avea o căsnicie împlinită.

Perspectivile reușitei în căsătorie devin, cu fiecare an, tot mai slabe. Unul din trei americani care se căsătoresc va divorța în mai puțin de doisprezece ani. La începutul noului mileniu, rata națională americană a divorțurilor în prima căsătorie era de aproape 41% și tinde să devină

Oricare două persoane care formează un cuplu pot fi incompatibile, atâta timp cât nu știi ce fac.

cea mai înaltă rată a divorțurilor din întreaga lume. Statele Unite ale Americii au nedorita reputație de a deține supremația în ceea ce privește căsniciile destrămate. Da, Statele Unite sunt pe primul loc în ceva! Și lucrurile nu stau deloc mai bine nici în ceea ce privește cea de-a doua căsătorie. Mai mult de 60% dintre acestea sfârșesc prin divorț.

În plus, pe lângă rata înaltă a divorțurilor din zilele noastre, tot mai mulți oameni căsătoriți se simt din ce în ce mai nefericiți în căsniciile lor, odată cu trecerea anilor. Curba satisfacției în căsătorie țintește mai degrabă în jos, decât în sus, cu cât anii de căsnicie sunt mai mulți!

Prezentarea unor astfel de informații s-ar putea să vi se pară un mod destul de ciudat de a începe o carte despre o prietenie care să ducă la logodnă și căsătorie. Cu toate acestea însă, trebuie să privim realitatea în față. În ultimele două decenii am petrecut multe ore consiliind cupluri aflate în impas. Îmi sunt foarte cunoscute diferitele capcane ale căsătoriei, dar această cunoaștere a problemelor maritale nu m-a înverșunat deloc împotriva căsătoriei. Doamne ferește! Ea m-a determinat însă să scriu această carte și să o pun în mâinile tinerilor care doresc să evite asemenea capcane. Magnifica instituție a căsătoriei oferă răsplătiri extraordinare acelor care pășesc în ea cu înțelepciune.

Lipsa de pregătire pentru viață

De ce eșuează atât de multe căsnicii? Există mai multe cauze, dar prima dintre ele este lipsa de pregătire. Atunci când discut cu diferitele cupluri care trec prin dificultăți maritale, încerc două feluri de sentimente: de compasiune și de mânie. Compasiune pentru că nu și-au împlinit visurile în ceea ce privește o relație care să-i satisfacă pe amândoi și mânie din pricina ignoranței lor cu privire la complexitatea unei asemenea responsabilități. Și când mă gândesc la societatea noastră, care se complace să îngăduie o asemenea ignoranță, irosirea resurselor umane pe care o implică aceasta mă îngrozește. Aceste familii și-ar fi putut folosi timpul și talentele pentru binele și pentru progresul societății.

Sistemul nostru educațional asigură o instruire adecvată tinerilor în privința responsabilităților cetățenești și a alegerii unei profesii, astfel că suntem destul de bine pregătiți la capitolul acesta. Acasă sau la biserică

învățăm despre valori, despre standarde și despre idealuri. Cu toate acestea, noi îngăduim ca tinerii noștri să rămână cu totul nepregătiți pentru căsătorie și pentru clipa când vor deveni părinți.

Îngăduim ca tinerii noștri să rămână cu totul nepregătiți pentru căsătorie și pentru clipa când vor deveni părinți.

Fiecare cuplu trebuie să privească viața de căsnicie ca pe o sarcină dificil de realizat, dar nu imposibilă. Dacă vă lăsați purtați în derivă către căsnicie, gândindu-vă că aceasta va împlini de la sine îndelunga așteptare după o fericire durabilă, sunteți naivi și nerealiști. Dacă gândiți că „dragostea noastră va doborî tot ce ne va sta în cale”, cochetăți cu o filosofie periculoasă. Și dacă spuneți:

„Stai puțin! Eu nu mă gândesc la căsătorie. Vreau doar o aventură și puțină distracție”, înseamnă că nu sunteți suficient de maturi ca să realizați că modul în care vă implicați în prietenie și curtenie așază temelia pentru modul în care vă veți implica, mai târziu, în căsătorie. Nu vă veți căsători niciodată cu cineva cu care nu ați fost, mai întâi, prieten.

Căsătoria își are cerințele ei. Pentru a-i obține răsplătirile, este nevoie de cunoaștere combinată cu efort, maturitate și răbdare. Este nevoie, de asemenea, de îndrumare și de sprijin din afară.

Nu vă veți căsători niciodată cu cineva cu care nu ați fost, mai întâi, prieten.

Un educator, dr. R. R. Bietz, a verificat orarul unui colegiu și a descoperit, în lista prezentată, o mulțime de cursuri la care studenții puteau alege să participe. Ele se înșiruiau, în funcție de scop, de la topologie la mamologie. Dintre cele 844 de cursuri trecute pe listă, doar zece aveau, cât de cât, de-a face cu familia, dar nici unul dintre ele nu era obligatoriu. Dr. Bietz se între-

ba: „Câți dintre tinerii care trec prin acest colegiu nu devin experți în comportamentul șobolanilor și al șopârlelor, fără a învăța absolut nimic despre comportamentul a doi oameni care poartă numele de soț și soție?”

Altceineva a remarcat că suntem foarte preocupați să ne trimitem copiii la școală pentru o perioadă de zece până la cincisprezece ani, astfel încât să poată învăța o meserie. În schimb, nu îi învățăm aproape nimic despre căsătorie, care este cu mult mai importantă decât orice profesie.

Nimeni nu ar trebui să se căsătorească fără să parcurgă o serie de studii eficiente cu privire la căsătorie și la relațiile personale care conduc la căsătorie. Și nici măcar aceasta nu va reuși, probabil, să oprească valul divorțurilor care amenință lumea, dar cel puțin ar fi un pas în direcția cea bună. O perioadă de pregătire premaritală de șase până la opt săptămâni, susținută de un consilier, ar fi foarte utilă. Aceia care au procedat astfel au o rată a divorțurilor mult mai scăzută.

Studiind unele dintre materialele referitoare la relațiile de prietenie și dragoste, aflate în librării, am descoperit că foarte mulți autori sunt în mare parte străini de ceea ce vor să știe tinerii cu adevărat. Îmi amintesc de ceea ce am citit eu pe această temă în anii adolescenței. De-abia câteva aluzii. Pentru a afla ceea ce doream să știu cu adevărat, a trebuit

Am descoperit că foarte mulți autori sunt în mare parte străini de ceea ce vor să știe tinerii cu adevărat.

să parcurg o sumedenie de cărți și de broșuri obtuze și plictisitoare. Lucrul acesta a fost și este adevărat în privința cărților care abordează problema sexuală și care sunt adresate tinerilor. Cât de mult aș fi vrut să știu cum stau lucrurile în această privință! Și, dacă reușeam să găsesc în cele din urmă vreo astfel de carte, ea trata subiectul în termeni atât de clinici, încât nu-l puteam înțelege decât foarte vag. Alteori, prezentarea era atât de diluată, încât nu-mi răspundea nici pe departe la întrebări.

Din nefericire, multe cărți sunt de felul acesta. Poate că acesta este motivul pentru care tinerii aproape că au renunțat să mai citească ceva despre prietenie, curtenie și sex. Sper însă că această carte va răspunde, într-adevăr, întrebărilor noii generații. Pentru a fi sigură că voi realiza lucrul acesta, am prezentat în mai multe licee și colegii un chestionar pe această temă. Mă voi referi adesea la rezultatele acestui sondaj. De asemenea, în cuprinsul cărții, voi cita întrebările și părerile tinerilor, în propriile lor cuvinte, pentru că o fac atât de „direct” și de explicit.